

ஸ்ரீ சுப்பராம தீக்ஷிதர் அமரராகிய பின்னர்  
எட்டயாபுரம் கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்  
இயற்றிய இரங்கற் பாக்கள்

அகவல்

கவிதையும் அருஞ்சுவைக் கான நூலும்  
புவியினர் வியக்கும் ஓவியப் பொற்பும்  
மற்றுள பெருந்தொழில் வகைகளிற் பலவும்  
வெற்றிகொண் டிலங்கிய மேன்மையார் பரத  
நாட்டினில் இந்நாள் அன்னியர் நலிப்ப

ஈட்டிய செல்வம் இறந்தமை யானும்  
ஆண்டகை யொடுபுகழ் அழிந்தமை யானும்  
மாண்டன பழம்பெரு மாட்சியார் தொழிலெலாம்  
தேவர்கள் வாழ்ந்த சீர்வளர் பூமியில்  
மேவிய அரக்கர் விளங்குதல் போல

நேரிலாப் பெரியோர் நிலவிய நாட்டில்  
சீரிலாப் புல்லர் செறிந்துநிற் கின்றார்,  
இவரிடை,

சுரத்திடை இன்னீர்ச் சுனையது போன்றும்,  
அரக்கர்தங் குலத்திடை வீடண னாகவும்,

சேற்றிடைத் தாமதைச் செம்மலர் போன்றும்,  
போற்றிதற் குரிய புனிதவான் குலத்தில்  
நாரத முனிவன் நமர்மிசை யருளால்  
பாரத நாட்டில் பழமாண் புறுகென  
மீட்டுமோர் முறையிவன் மேவினன் என்ன

நாட்டுநற் சீர்த்தி நலனுயர் பெருமான்  
தோமறு சுப்ப ராமனற் பெயரோன்  
நாமகள் புளகுற நம்மிடை வாழ்ந்தான்  
இன்னான் தானும் எமையகன் றேகினன்!  
என்னே நம்மவர் இயற்றிய பாவம்!

இனியிவ னனையாரை எந்நாட் காண்போம்?  
கனியறு மரமெனக் கடைநிலை யுற்றோம்  
அந்தோ மறலிநம் அமுதினைக் கவர்ந்தான்!  
நொந்தோ பயனிலை; நுவலயா துளதே?

### விருத்தம்

1. கன்னனொடு கொடை போயிற்று; உயர்கம்ப  
நாடனுடன் கவிதை போயிற்று;  
உன்னரிய புகழ்ப்பார்த்த னொடுவீரம்  
அகன்றதென உரைப்பர் ஆன்றோர்;  
என்னகநின் றகலாதோன் அருட்குப்ப  
ராமனெனும் இணையி லாவிற்  
பன்னனொடு சுவைமிகுந்த பண்வளனும்  
அகன்றதெனப் பகர லாமே.
2. கலைவிளக்கே! இளசையெனும் சிற்றூரில்  
பெருஞ்சோதி கதிக்கத் தோன்றும்  
மலைவிளக்கே! எம்மனையர் மன விருளை  
மாற்றுதற்கு வந்த ஞான  
நிலைவிளக்கே! நினைப் பிரிந்த இசைத்தேவி  
நெய்யகல நின்ற தட்டின்

உலைவிளக்கே யெனத்தளரும்; அந்தோ! நீ  
அகன்றதுயர் உரைக்கற் பாற்றோ?

3. மன்னரையும் பொய்ஞ்ஞான மதக்குரவர்  
தங்களையும் வணங்க லாதேன்  
தன்னனைய புகழுடையாய்! நினைக்கண்ட  
பொழுதுதலை தாழ்ந்து வந்தேன் ;  
உன்னருமைச் சொற்களையே தெய்விகமாம்  
எனக்கருதி வந்தேன் ; அந்தோ!  
இன்னமொரு காலிளசைக் கேகிடின், இவ்  
வெளியன்மனம் என்ப டாதோ?

